

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie C.W. wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku
Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 5 lipca 2024 r., sygn. akt VIII AKa 88/24,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 grudnia
2023 r., sygn. akt VIII K 348/22,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego utrzymującego w mocy wyrok Sądu I instancji, którym skazano C.W. na karę 6 lat pozbawienia wolności, podniesiono zarzut wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci nienależytej obsady Sądu I instancji. W konkluzji zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okolicznościach, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, które podlegają bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 k.k.w.).

Zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia, przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla osoby skazanej wyjątkowo dolegliwe skutki. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę i charakter postawionych zarzutów kasacyjnych i ich widoczną już *prima facie* zasadność oraz w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionej skargi, gdyż w takiej sytuacji wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji, zwłaszcza w zakresie kary, spowodowałoby dla skazanego poważne i nieodwracalne następstwa (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22, LEX nr 3477323; z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890*).

Rozstrzygnięcie wniosku złożonego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie stanowi swego rodzaju prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym, dlatego też w żaden sposób nie rzutuje ono na kierunek przyszłego rozstrzygnięcia odnośnie do kasacji. Nie oznacza zatem, że procesowo niedopuszczalne jest w przyszłości uznanie zarzutów podniesionych w kasacji za oczywiście zasadne. Sam fakt podniesienia zarzutu odnoszącego się do wystąpienia kwalifikowanej wady prawnej nie oznacza jeszcze sam w sobie podstawy do wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku. W odniesieniu do zarzutu podnoszącego wystąpienie uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. trzeba wskazać, że dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (konkretnego zarzutu) musiałoby mieć charakter oczywistości. W niniejszej sprawie kwestia ewentualnego wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 k.p.k. wymaga przeprowadzenia gruntownej analizy nie tylko akt sprawy, ale także pogłębionych rozważań prawnych i faktycznych w zakresie zarzucanej niewłaściwej obsady Sądu pierwszej instancji. Nie przesądzając zatem ostatecznego efektu wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy uznał, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji z art. 532 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

r.g.